

[Johan Philipsen.]

som ikke har højere svovlindhold end 2,5 pct., så skal vi have den blandet i udlandet, men det er særdeles let gørligt at blande dem i vore egne tankanlæg, således at vi kan garantere, at vi ikke forbrænder olie med et højere indhold end 2,5 pct.

Men må jeg ikke bede om én ting til sidst: at vi i alle tilfælde viderefører de målinger, som vi har, i en meget større skala. For vor viden om svovlforbrænding er meget, meget beskedet, og som jeg har sagt én gang: en lang række af de tal, vi har fået, kan man ikke forklare på baggrund af den viden, vi har i øjeblikket.

Ministeren for forureningsbekæmpelse (Kampmann): Jeg vil først gerne takke samtlige ordførere og vel egentlig også hr. Johan Philipsen for den positive og velvillige modtagelse, det første lovforslag fra det nye forureningsbekæmpelsesministerium har fået.

Der var en række spørgsmål, der gik igen i de enkelte ordføreres indlæg, som jeg skal forsøge at besvare i det følgende; i det omfang, det ikke føles tilstrækkeligt, kan vi naturligvis vende tilbage til det under det udvalgsarbejde, som alle har tilkendegivet positiv vilje til at deltage i.

For det første kan jeg naturligvis bekræfte over for hr. H. C. Toft, at lovforslaget, netop fordi det er et forslag, der som sit udgangspunkt har bekæmpelse af luftforureningen, også skal ses i samklang med et andet forslag, der er blevet bebudet, nemlig om partikelforureningen fra oliiefyr. Det er ganske rigtigt, at boligministeriet på ministeriet for forureningsbekæmpelses initiativ vil fremsætte et lovforslag, som giver mulighed for en ekstra kontrol for at nedbringe denne partikelforurening.

Derefter rejste hr. H. C. Toft spørgsmålet om dispensationsmulighederne og nævnte, at som kriterier burde kunne indgå egnsudviklingssynspunkter og forsyningsmæssige problemer, hvis man i visse situationer står over for, at man ikke kan blive forsynet med olie af tilstrækkelig lavt svovlindhold. Jeg skal bekræfte, at det er noget af det, der kan indgå i overvejelserne, når der skal gives dispensationer.

Jeg vil også gerne sige til hr. Vivike, at man skal ikke regne med, at der bliver givet

carte blanche-dispensationer, for hvis det er tilfældet, mister loven jo meget af den værdi og den effekt, som den bør have, og som alle ordførerne i realiteten har givet udtryk for at loven skal have.

Må jeg derefter sige til hr. Niels Jørgen Nielsen, at jeg ikke helt forstår — og i det omfang jeg forstår det, er jeg i hvert fald ikke enig i — at vi med dette lovforslag kun sigter på en meget begrænset del af luftforureningen. Hvis hr. Niels Jørgen Nielsen havde lyttet til de tal, som dels er fremlagt i forbindelse med lovforslaget og pressemeddelelserne herom, men ikke mindst til de tal, som hr. Camre trak frem på udmærket vis her ved første behandling, så mener jeg ikke, han kunne finde nogen som helst basis for at påstå, at netop dette lovforslag kun skulle sigte på en meget begrænset del af luftforureningen. Hr. Niels Jørgen Nielsen fremførte da i og for sig heller ikke andre tal, som skulle verificere, at det var af væsentlig mindre effekt end det, vi andre har nævnt.

Derefter rejste venstres ordfører spørgsmålet om nyttevirkningen. Også her kom hr. Camre i sit indlæg med en række tal omkring nyttevirkningen. Og det kan jo nok give anledning til at sige, at nyttevirkningen dels naturligvis kan opgøres i kroner og øre, i dette tilfælde kan det opgøres til en mindre udgift til korrosion og rust i det hele taget. Men hvorfor skal og kan man overhovedet opgøre nyttevirkningen hver eneste gang i kroner og øre? Det kan man formentlig ikke. I det omfang, luftforureningen er sygdomsfremkaldende og helbredsnedbrydende, som alle efterhånden er klar over at det er tilfældet, står vi pludselig med områder, hvor det kan være vanskeligt at opgøre det måske helt umiddelbart i kroner og øre, uden at vi af den grund vil sige, at vi ikke skal gribe ind. Så at henlægge en forureningsdiskussion til alene at være en diskussion om, at udgifterne ved det, der foreslås, er så og så store, og nyttevirkningen målt i kroner og øre er så og så stor, det er et alt for forenklet aspekt at diskutere forureningsproblemer ud fra.

Derefter til hr. Svend Haugaard, som i øvrigt var positiv over for lovforslaget, men betvivlede lidt, om de 100 mill. kr. i merudgift pr. år kunne holde, og i den forbindelse anførte udgifterne til afsvovlning af olien, hvor meget det ville koste at afsvoвле